

Habruvka

Kraj: Jihomoravský

Správní obvod: Blansko

Nadmořská výška: 485 m n. m.

Počet obyvatel: 428

Adresa URL: www.habruvka.cz

Okres: Blansko

GPS souřadnice: 49.303501N, 16.723514E

První pís. zmínka: 1365 (659 let)

PSČ: 679 05

Historie obce Habruvka

Historie obce se vytvářela již v pravěku. Nejvýraznější osídlení a nejkrásnější nálezy pocházejí z období 13000 - 10000 let př. n. l., kdy zde žili lovci sobů a jeskynních medvědů. Jedny z prvních písemných zmínek o obci jsou datovány rokem 1365, kdy obec Habruvku v rámci obřanského panství získal Čeněk Krušina z Lichtenberka, sídlící na hradě Ronov. V roce 1597 přechází obec do správy německého rodu Lichtenštejnů. Období třicetileté války přinášelo občanům útrapy od švédských vojsk, která vypálila Nový hrad. V této době spravovali obce rychtáři, kteří měli u sebe obecní písemnosti a pečeť. Habruvky se rovněž dotkly boje tří císařů u Slavkova, kdy zde byla ubytována napoleonská lehká pěchota a granátníci. Připomíná to pomník zemřelého francouzského důstojníka.

V Habruvce žil Vincenc Doležal, který jako malý chlapec ztratil oba rodiče a tak se ocitl v obecní pastoušce. Do školy nechodil a jak rostl, tak pomáhal u sedláků za stravu a o sebe se staral sám. Oblíbil si život v lese a jeskyních, cítil se naprosto svobodným a nezávislým člověkem. Tento poslední poustevník Moravského krasu zemřel 7. března 1936 ve věku 74 let.

Škola byla v Habruvce vybudována roku 1884. V roce 1977 však bylo vyučování ukončeno. Budova připomíná své dřívější určení už jen nápisem „Škola, druhá matka je, duše dítek pěstuje“.

Teprve v roce 1901 byl založen Sbor dobrovolných hasičů, který je dnes ze spolků nejaktivnější. V roce 1929 byla postavena hasičská zbrojnice, v roce 2005 celkově rekonstruována a rozšířená. V její blízkosti je požární vodní nádrž, vybudovaná v roce 1971. Budova obecní hospody z roku 1905 dnes slouží jako obecní úřad.

V 19. století se zde též těžily železné rudy, v povrchových dolech označovaných jako Elisa 1 - 8. V roce 1905 objevil občan Habruvky František Blatný hlínkové a kaolinové vrstvy a vznikl velký závod - knížecí lichtenštejnské doly. Zůstaly po nich jen rozsáhlé propadliny s jezírky na jejich dně.

